

ТРАНСПЛАНТАЦИЯТА НА ОРГАН – ПСИХОАНАЛИТИЧЕН ПОГЛЕД

Крумова-Пешева, Р., Спасов, Л.

Университетска болница „Лозенец“, София

РЕЗЮМЕ

Психоаналитичната парадигма дава възможности за изследване на психичните феномени в тяхната дълбочина и динамика. Изследването на болния в тази парадигма предполага дългосрочно наблюдение и ангажимент. Този материал предлага клиничните наблюдения над 79 пациенти, очакващи трансплантация на орган и над 40 пациенти с чернодробна и бъбречна трансплантация. Случаите се разглеждат и интерпретират през призмата на дълбоките душевни изменения, които съдържа пресаждането на органа във физическата и емоционална реалност.

Ключови думи: трансплантация, психоанализа

При пациентите, които се нуждаят от трансплантация на орган, или са с осъществена трансплантация, се провежда психологическа и психотерапевтична работа от гледна точка на психоаналитичната перспектива. Основният метод е психоаналитичната психотерапия. Психотерапевтична работа като цяло се осъществява предимно в рамките на следтрансплантационния период и след изписването на пациента от болничната институция, на амбулаторен принцип. В периода преди трансплантацията на орган се провежда психологическо консултиране. То често има характер на антикризисна работа.

ЦЕЛТА на материала е да представи нашите наблюдения върху преживяванията, върху външната и вътрешна реалност на пациентите, очакващи и с трансплантация на орган.

МАТЕРИАЛ И МЕТОДИКА

В наблюдението са включени 79 пациента в периода на очакване на трансплантация на орган. Наблюденията обхващат също 40 случая на болни, при които е осъществена чернодробна и бъбречна трансплантация. Опитът с тези болни е в периода 2005-2010 година.

РЕЗУЛТАТИ И ОБСЪЖДАНЕ